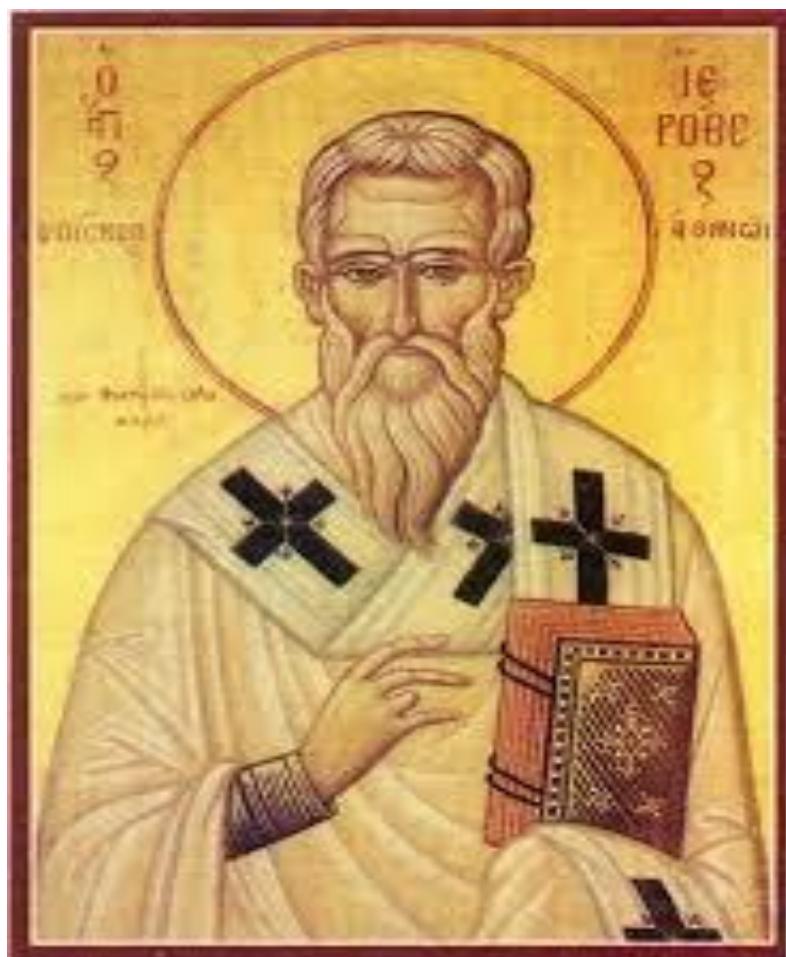

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ἅγιος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ

ἔρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, **δόντος σου**
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ¹
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός.

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικὰ Ἡχος
πλ. δ' "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐν
Σταυρῷ, κρεμασθεὶς ὡς κατάκριτος, τοῦ
πυρὸς τοῦ μέλλοντος, καὶ φρικτῆς
ἀποφάσεως, καὶ ποινῆς πάσης ἡμᾶς
ἔξαρπασον, ἐκδυσωπούσης τῆς
Θεομήτορος· σὲ γὰρ φιλάνθρωπε, καθ'
ἐκάστην ἄπαντες, ἐν λογισμοῖς, Χριστὲ
παροργίζομεν, τὸν ὑπεράγαθον.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡχος πλ. δ'.

"Ηλιος ἴδων σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ
Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ
έσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ
μνημεῖα φόβῳ ἤνοιγοντο, καὶ αἱ
Δυνάμεις πᾶσαι ἔξισταντο, σὲ ὡς
έώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποτα, ἐν τῷ

Σταυρῷ. Οὕμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ
όρώμενον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Ἡχος πλ. δ'. "Ω
τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν
ἡ ἐλπίς, χαῖρε κόσμου καθάρσιον, χαῖρε
πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου
σώζουσα, ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε
κατάλυσις, ὁ ζωηφόρος χαῖρε
Παράδεισος, χαῖρε ἀντίληψις, τῶν
προσκαλουμένων σε, χαῖρε Θεοῦ, Θεῖον
ἐνδιαίτημα, καὶ ὅρος ἄγιον.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Ἡχος α' Πανεύφημοι
Μάρτυρες.

Ο φωτοειδέστατος Χριστοῦ, ἔρως καὶ
θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε,
καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει,
εύσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν
αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ
κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων,
ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

„Ηχος α'.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων
ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ
παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ
καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως,
καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς
προστρέχοντας, καὶ σοφίζει τοὺς
ἀναγινώσκοντας.

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

„Ηχος α'.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν,
συνταγμάτων “Οσιε, περὶ τὰ θεῖα
θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα,
τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυὲς
τῶν δογμάτων σου, μεθ' οὗ δυσώπησον,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον,
„Ηχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου
θαύματος.

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡ
μυστηρίου καινοῦ! ὡ φρικτῆς
ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν
Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο
ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως,
φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα·
Οἵμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός,
δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ
προσήλωσεν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἡχος α'

**Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.
 Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.
 Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
 κατεσκήνωσεν.
 Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.**

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- 'Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἄμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἔλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἔλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν **καὶ ἀεὶ καὶ εἰς**
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

'Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἄναγνώστης:
Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

**Εύλογητὸς εῖ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Tà καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,**
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,**
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Xριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.**
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**
- **Σοὶ Κύριε.**
- "Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**
- Ό Χορός: Άμήν.**
- Εἰρήνη πᾶσι.**
- Καὶ τῷ πνεύματί σου.**
- Tὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.**
- Σοί, Κύριε.**

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὔλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα, Ἡχος πλ. δ'.
 Ὑψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
 ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
 δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς
μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ίδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἴκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Ἐπάγης ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
ἥνοιξας παραδείσου τὰς πύλας,
δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὔθηνοῦσι,
καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν, Ἡχος πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι
τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν
βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν,
ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν
καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς
ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα .. Καὶ νῦν .. Σταυροθεοτοκίον,
Ἡχος πλ. δ'.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο
ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνε μακρόθυμε,
όδυρομένη δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ

συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν
ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ βῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἘΚ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἄγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμην.

Άπολυτίκιον Τετάρτης. Ἡχος ἀ'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου
α'.**

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι
Ἄχραντε, καὶ ταῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου,
ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε
πάντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Άπολυτίκιον Ἡχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν
πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν Ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἵσον δρόμον τετέλεκας,
Πάτερ Ἱερόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου
δ'.**

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ

Θεοῦ, ρόμφαια διῆλθέ σου, τὴν
παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον,
ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου, ὃν περ εύλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ό διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα¹
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν

άμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὦτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Άμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν. Κύριε

**έλέησον, Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εύλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Ἄμήν.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ήχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν

Ιεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἄληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς**

οίκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
 συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
 εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
 μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
 πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
 ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
 ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
 ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
 ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
 ἔλέησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ**
β').

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ

τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
 σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
 μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
 συνέτριψας.
 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
 σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
 τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
 ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
 οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
 εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
 κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
 ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
 μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως
 τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
 ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
 ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
 σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,

ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ[·]
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ύπερ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.
μὴ ἔγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἔγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

὾ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἔδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἴδειν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εὶς ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ

σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὸ δὲ βασιλεὺς εὔφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (**Έκ γ'**).
Κύριε, ἐλέησον. (**Έκ γ'**).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ

ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ώσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ^{τοῦ}
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχός είμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
ἔμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ²
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὗσαν σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντα σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα

πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,·
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ

ποιησαι αύτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὔλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὔλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

έμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (Έκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....**), τοῦ**

τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν Θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Άπολυτίκιον Τετάρτης. Ἡχος ἀ'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι
Ἄχραντε, καὶ ταῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου,
ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε
πάντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

ή

Άπολυτίκιον Ἡχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν
πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν Ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἵσον δρόμον τετέλεκας,
Πάτερ Ἱερόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ...

**Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν Ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἵσον δρόμον τετέλεκας,
Πάτερ Ἱερόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου δ'.
Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ρὸμφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εύλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.**

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα Ἡχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας
ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος.
Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς
δικαιοσύνης, εὔρεθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ
μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς
βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρός γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν .. ταυροθεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν, ἡ
ἀμνὰς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ,
ἡλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς
ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται,
δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα

μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ
σπλαγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε,
ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν·
Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ
παθήματα.

Μετα τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα Ἕχος πλ. δ' Ἀνέστης ἐκ
νεκρῶν.

'Ἐν μέσῳ τῆς Ἔδέμ, ξύλον θάνατον
ἥνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν
ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου,
ἄφθαρτοι ὅντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν,
σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας
κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ
ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

'Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἔχθρός,
εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις,
φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος,
ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν ὄρῶντες
ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ
οἶκός σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
ὅμοιον.

**Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ,
δακρυρροοῦσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος
ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὅντως, Υἱὲ τὸ
πάθος σου, οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου
χωρισμόν, οὐ στέγω ὄρῶσά σε, ἐν
Σταυρῷ, μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου,
ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με
κραυγάζουσαν· Πολυέλεε δόξα σοι.**

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν Καθίσματα
Ὕχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.**

**Ξύλον πικρίαν ἐν’Εδέμ, τὸ πρὶν ἔξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν
ἔξήνθησεν· ὁ Ἄδαμ γὰρ φαγών, εἰς
φθοράν, κατώλισθεν· ἡμεῖς δέ,
κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς,
Βασιλείαν λαμβάνοντες, ἀīδιον τοῦ
Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν· Δόξα Λόγε
τῷ πάθει σου.**

Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

**Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς
πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρμάς,
καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ
Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους
ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ
μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὅντως
θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὄστέα γυμνά,
ἐκβλύζουσιν ίάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ
ἡμῶν.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.**

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ
ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα
ἔβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ'
ἐλπίδα, νῦν τοῦτο θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν
πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι;
Ἄλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος
ώς εἴρηκας.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν·
όλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἔξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἰερουσαλήμ·
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

KANONEΣ.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
ἄνευ τῶν Σταυροθεοτοκίων Τῷ
προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῶ χάρις. Ἰωσὴφ
‘Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος.

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος,
 σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
 θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν
 ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ
 ἀναμέλποντα.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
 νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε,
 νεκρωθεὶς ἐζώωσας, καὶ δόξῃ
 κατεκάλυνας, προσκυνῶ σου τὸ κράτος,
 ὑμνολογῷ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
 εὔσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

‘Ως ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
 ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
 ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εύφραίνοντα, καὶ

τῆς πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς
ἀναστέλλοντα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν
καθαιρόντα.

Μαρτυρικὰ.

Πεποικιλμένοι Ἱεροῖς ἐν στύγμασι,
Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν
πόνοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι, καλλοποιῶ
παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότῃ,
πανευκλεῶς εὔφραινόμενοι, καὶ
θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

‘Ρώμη τῇ θείᾳ προφανῶς ὥρωννύμενοι,
ἄγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν,
ἰσχὺν τὴν ὄλέθριον, ἀνδρείως
κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὥραιώς,
νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ
παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ
Ἄπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις,
καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη
ἔλεγεν· Οἴμοι Τέκνον! ὡδῖνας,
ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν
όδυνηρῶς κατατρύχομαι.

**Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
Δέησίς ἔστιν ὄγδόη τῇ Παρθένῳ. Ἰωσὴφ
·Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην
Φαραὼ ἐβύθισε.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
δεδοξασμένη Ἄγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα,

μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης
με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά
σε ἀνάδειξον, ἄχραντε πανάμωμε
Δέσποινα.

Εύλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς
κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς
ἀρᾶς ἐλύθημεν, εύλογημένη Πάναγνε,
ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον
ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ
διάσωσμα.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε,
πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος,
Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ
Οσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου,
ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει,
τῆς γεέννης ρῦσαι με, καὶ τῆς
ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος
πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

**Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὴν φωσφόρον σου, Παμμάκαρ μνήμην
σέβω. Θεοφάνους. Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'
Υγρὰν διοδεύσας.**

**Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν,
θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου
σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας,
τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.**

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ
Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ
Θεοῦ, μυστήρια Μάκαρ παριέσχε, καὶ
θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις
λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ
πάντων Δεσπότῃ πανιέρους, θεολογίας
ἀνατέθεικας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀϊδίου θεοπρεπές, δοχεῖον
Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρόν,
κηλίδων με πάσης ἀμαρτίας, καὶ
μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ γ' Ἡχος πλ. δ' Ο Εἰρμὸς.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς,
τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ύδάτων ἐδράσας,
ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ,
τῶν ἐντολῶν (τῆς Ἐκκλησίας) σου
στήριξον,
ὅτι οὕκ ἐστι πλὴν σοῦ,
ἄγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Ό στερεώσας ούρανόν, καὶ γῆν ὁ
θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ
πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ
προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με
λύσῃς, τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἔχθρός, προσκόψας
ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ
τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρῷ,
κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἡ
κτίσις, εὔσεβείας ἐνίδρυται.

Μαρτυρικὰ

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ
θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων οἱ θεῖοι,
καὶ γενναῖοι Ἀθληταί, διδόμενοι
ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτῃ, ἔμειναν
νεύσει τῇ κρείττονι.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσῃ τε
διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα ρέόντων
τελείως, κατεφρόνησαν, Χριστοῦ, οἱ
Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι· ὅθεν τοὺς
ἀνυποίστους, πόνους ὑπέφερον
χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον

Ἡ πολυῦμνητος Ἄμνας, τὸν Ἀρνα
θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον
πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἡλάλαζε
δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει
τὴν τούτου δοξάζουσα.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ γ'
Ὕχος πλ. δ' Ὁ Εἱρμὸς**

Οὐρανίας ἀψιδος,
όροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἔκκλησίας Δομῆτορ,
σὺ με στερέωσον,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,
τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε.

Ιερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ
κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν Κριτὴν
τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ρῦσαι καὶ
σῶσόν με.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῆ μοι παράσχου,
Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ
συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου,
Θεοχαρίτωτε.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ
πνεύματα, δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων
σου, καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ
σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ
σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθὴς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν

εύσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους
γάρ, ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας
τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

**Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἅγίου Ἡχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψιδος.**

Ως ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ
τῆς εὔσεβείας τὸν λόγον, ἀνακηρύττοντα,
πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς
συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε καὶ
μακαρίζομεν.

Συντονίᾳ καὶ νεύσει, καὶ θεϊκῷ ἔρωτι,
πρὸς τὸν εὔεργέτην τῶν ὅλων,
ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας,
μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, καὶ ψυχὴν
ἐφαίδρυνας Μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἐνθεον,
καὶ ἡγιασμένον θεόφρον, ὥφθης
ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ
τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν
ἐπουρανιον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς
Ἄχραντε, γῦρον ὁ κατέχων τὰ πάντα,
φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου,
σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε
στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Ο Εἱρμὸς.

"Ούρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε".

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Κάθισμα τοῦ Ἅγιου Ἡχος γ' Θείας
πίστεως.**

**Πᾶσαν ἥρδευσας τὴν οἰκουμένην,
ῶσπερ νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς
εὔσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα· ἡ τῆς**

ζωῆς γὰρ πηγή, ὁ Χριστὸς ἐν σοί,
ἐπανεπαύσατο ὡς Ἱερόθεε· Πάτερ ὅσιε,
αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα .. καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ
ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ
θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς
ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς
θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οὕμοι! τέκνον
μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Κανὼν Σταυρώσιμος, Ωδὴ δ' Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις,
σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα,
ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών,
καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
ἐπισκεψάμενος·
διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοι
κραυγάζω·
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος
ἀνακέκληται, οὗ ὑπέστη, πάλαι ὁ
πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὅλων
Δημιουργός, ἥρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους
ἔξαιματούμενος, καὶ ἥλοις ἐκουσίως,
προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ^{τού}
λόγχης νυπτόμενος.

”Εστη Σταυρός, καὶ πλάνη πᾶσα
 κατέπεσεν, ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ
 ἄλλοτριος, σοῦ γυμνωθέντος, καὶ ὁ
 Ἀδάμ, θείας ἀφθαρσίας, καταστολὴν
 ἐπενδύσατο, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη,
 σκοτισθέντος ἥλιου, ἐπὶ ξύλου Χριστὲ
 σταυρουμένου σου.

Μαρτυρικὰ

Νεοσφαγῆ, καθάπερ θύματα Μάρτυρες,
 τῷ τυθέντι, Λόγω προσηνέχθητε, ταῖς τῶν
 αἰμάτων ἐπιρροαῖς, πλάνης τὰς
 θαλάσσας, ξηράναντες θείᾳ χάριτι, καὶ
 χύσιν παθημάτων, ἐπομβρίαις
 θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε
 ἔνδοξοι.

Τῇξιν μελῶν, πάντων ὁδόντων ἐκρίζωσιν,
 καὶ ὄνυχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας
 κοπτόμενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ
 πόδας, καὶ ἀρμονίας τοῦ σώματος· διὸ
 ὑπερβαλλούσης, ἡξιώθητε δόξης, τῷ τῶν
 ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἔαυτῆς, μόσχον ἡ ἄμεμπτος δάμαλις,
 κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, τέκνον
 ἐβόᾳ ἀλαλαγμῷ, πῶς σε παρανόμων,
 δῆμος οὐδόλως ὠκτείρησεν, αύτὸν
 ὠκτειρηκότα, ἀλλὰ σκέψει δολίᾳ,
 θανατῶσαι ἀδίκως προείλετο.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ δ'
“Ηχος πλ. δ' Σύ μου ἴσχυς”**

Τὸ πονηρόν, ἀμαρτιῶν μου χειρόγραφον,
θείᾳ λόγχῃ, Πάναγνε διάρρηξον, τῇ
κεντησάσῃ θείαν πλευράν, τοῦ
ἐνανθρωπῆσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε
θελήσαντος, καὶ βίβλῳ με γραφῆναι,
σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ
μακρυνόμενον.

“Ινα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ίνα
θείῳ πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ
σου τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας,
Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μεγάλως
ἀμαρτῶντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα,
συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

Νόμοι ἐν σοί, κεκαινοτόμηνται φύσεως·
ύπερ φύσιν Λόγον γὰρ ἐκύησας· διό σε
πίστει ἐκδυσωπῷ. Τὸν ύπερ τὴν φύσιν,
τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ
ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα,
ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβείαις σου.

‘Ο δυσμενής, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι,
τὴν ψυχήν μου, ὅλην ἐτραυμάτισε, καὶ
κατεμόλυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν,
καὶ τῆς ὄδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε τῆς
εύθείας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι·
‘Επιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

**Κανών α', Ωδὴ δ', τοῦ Ἅγίου Ἱχος πλ. δ'
Σύ μου ἴσχύς, Κύριε.**

Ρητορικαῖς, θεηγορίαις ἐλάμπρυνας, τὰς
χορείας, μάκαρ Ἱερόθεε, τὰς τῶν πιστῶν,
καὶ τὸν ἱερόν, σύλλογον θεόφρον, τῶν
Ἄποστόλων κατηύφρανας, ἐκστάσει
θειοτέρᾳ, κεχρημένος καὶ ψάλλων· τῇ
δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

“Ολος Θεῷ, ἵερωμένος γεγένησαι,
όλοτρόπως, μάκαρ ἔξιστάμενος, ταῖς
πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς, ἱερολογίαις,
ἱεροφάντορ θεόληπτε καὶ θεῖος
ύμνολόγος, καὶ σοφός θεηγόρος, τοῖς
παροῦσιν ἐμφρόνως κρινόμενος.

Νῦν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα
τρανότερον, παρελθόντων, πάντων
ἱερώτατε, τῶν αἰνιγμάτων καὶ τῶν σκιῶν,
ταῖς ἀληθεστάταις, τῆς θεοπτίας
ἐμφάσεσι, δυσώπησον σωθῆναι, τοὺς
πιστῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου
δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Σὺ τὸν Θεόν, τὸν ἀχωρήτως χωρούμενον,
ἐν κοιλίᾳ, Πάναγνε ἔχώρησας, ὡς
καθαρὰ καὶ παρθενικαῖς, καθωραϊσμένη,
φαιδρότησιν ἀειπάρθενε· διὸ σε
Θεοτόκον, ἀληθῶς εύφημοῦμεν, καὶ τὸν
τόκον σου πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ ε' Ἄχος πλ.

δ' Ὁ Είρμὸς

“Ινα τί με ἀπώσω,
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ
ἄδυτον,
καὶ ἐκάλυψέ με,
τὸ ἄλλότριον σκότος τὸν δείλαιον·
ἄλλ' ἐπίστρεψόν με,
καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
τάς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

“Ινα τῆς ἐνηδόνου, γεύσεως λυτρώσης με,
χολῆς Μακρόθυμε, ἀπεγεύσω θέλων, καὶ
νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσης με, Ἰησοῦ τὸ
πάθος, γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ¹
ξύλου, ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχήν μου, Λόγε τοῖς
παθήμασι, καινοποιούμενος, τὴν ψυχήν
παρέθου, τῷ Πατρὶ ἐπὶ ξύλου
κρεμάμενος, καὶ οὐ φέρει ταῦτα, ἄψυχος
γῇ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ κλονεῖται
ὑμνοῦσά σε.

Μαρτυρικὰ

Ωραιώθητε θείοις, Μάρτυρες παθήμασι
καλλωπιζόμενοι, καὶ ἴχνηλατοῦντες, τὸν
τοῖς πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα
Λόγον, μονογενῆ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ
τοῦτο αὐτῷ συνδοξάζεσθε.

Ξενωθέντες τῶν κάτω, τὰ μὴ

θεωρούμενα κατεκληρώσασθε, ἐν
ἐπουρανίοις, αὐλιζόμενοι θείοις
σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θείᾳ,
θεοποιούμενοι ἄῥλως, τοῦ Σωτῆρος
ἀήττητοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Ξένον Θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε·
πῶς ὁ τῷ βλέμματι, πᾶσαν γῆν σαλεύων,
ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος ὕπνωσας; τοὺς
ὑπνοῦντας μέλλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος
ἀφυπνίζειν. Προσκυνῶ σου Υἱὲ τὸ
μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ ε' “Ηχος πλ. δ'” “Ινα τί με ἀπώσω

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν
μακαρίζουσιν, ούρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ
κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὔφημοῦσι
μόνην, ἐν γυναιξὶν εύλογημένη, τοῦ
πεσόντος Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον
στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εύθυποροῦντα,
καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα,
ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα
Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ρυσάμενον.

Ο τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν,
ἔλέους ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας,
τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον,

καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ
εὔαρεστῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

**Κανών α', Ὡδὴ ε', τοῦ Ἅγίου Ἡχος πλ. δ'
"Ινα τὶ με ἀπώσω.**

Όμοδίαιτος Μάκαρ, τῷ τῶν Ἀποστόλων
ύπάρχων συστήματι, σὺν αὐτοῖς ἐπέστης,
τῇ κοιμήσει τῇ θείᾳ θεσπέσιε, τῆς τὸν
Ζωοδότην, σωματικῶς ἡμῖν τεκούσης,
Παναγίας ἀγνῆς Θεομήτορος.

Ὑπερφυῶς ἐννοήσας, καὶ πρεσβευτικῶς
τὰ ὑπὲρ λόγον θεάματα, ὑφηγήσω πᾶσι,
τοῖς πιστῶς δεχομένοις τὴν ἔλλαμψιν, καὶ
τὰς σὰς Παμμάκαρ, συνοπτικὰς
θεολογίας, συνιέναι ποθοῦσι πανάριστε.

Πανολβίαις ἀκτῖσι, τῆς ὑπερφυοῦς
φωταυγίας λαμπόμενος, ἀκριβείᾳ θείων,
ἀποδείξεων καὶ καθαρότητι, τῶν πολλῶν
ἐκράτεις, χρόνου τριβῆ καὶ θεωρίᾳ,
σοφωτέρᾳ τὰ θεῖα μυούμενος.

Θεοτοκίον

Ἄπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον
φύσει θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι'
ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ
αἰμάτων Κόρη, **παρθενικῶν**
διαπλασθέντα, ὑπέρ λόγον καὶ νόμον
τῆς φύσεως.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὁδὸς δὲ Ἡχος πλ. δ'
Ο Εἱρμὸς**

"Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν,
καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράπτει,
καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ
ἀπογνώσεως,
ἄλλ' αὐτὸς τὴν κραταιὰν χεῖρά μοι
ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
ῷ Κυβερνῆτα καὶ διάσωσον.

"Υμνησαν τῶν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, καὶ
έξεστησαν πᾶσαι, ἐπὶ Σταυροῦ σε Λόγε,
καθορῶσαι κρεμάμενον, καὶ Ἀδὰμ ὁ
πληγωθείς, Σῶτερ ἴατρευται τῷ Σταυρῷ
σου, καὶ ἡ κατάρα ἔξωστράκισται.

Λέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον
Μακρόθυμε γένος, σοῦ ἐν σαρκὶ¹
δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ²
πάντων τῶν πιστῶν, καταπαιζόμενος ὡς
στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ
σου.

Μαρτυρικὰ

"Ωφθητε θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ὥσπερ
ἄνθρακες πᾶσαν, τῆς δυσσεβείας ὕλην,
κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθράκων τε
πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν θείαν,
ἀναψυχήν ὑποδεχόμενοι.

Θρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι
Ἀθλοφόροι Ποιμένος, μέσον ἀγρίων

λύκων, ἀβλαβεῖς διεμείνατε, καὶ
τελέσαντες καλῶς, δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν
τῇ μάνδρᾳ, τῇ οὐρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὡραῖον
ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱοὺς
ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε· καὶ
πᾶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων
ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα
νεύματι;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴς Ὕχος πλ. δ' Ὁ Είρμος

Ίλασθητί μοι Σωτήρ·
πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι·
πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
καὶ ἐπάκουσόν μου,
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὕλένται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς
ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γάρ,
ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὅθεν
δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων, Χριστέ, τὰ τάγματα
δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν,
καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς
Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ^{τοῦ}
πάσης περιστάσεως.

Ἡ ἀγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἡ
κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργόν, τὴν
ύλομανήσασαν, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι,
δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας
ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεὸν
όδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς,
δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἵκετεύω σε, τῆς
αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας Ἀειπάρθενε.

**Κανών α', Ωδὴ ς', τοῦ Ἅγίου Ὁχος πλ. δ'
Ιλάσθητί μοι Σωτὴρ.**

Μυήσει θεοπρεπεῖ, τὴν θείαν γνῶσιν
μυούμενος, τοὺς λόγους Πάτερ τοὺς
σούς, ὡς δεύτερα λόγια, σαφῶς
καταλέλοιπας, Ἱερογνωσίαις, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν φωτίζοντα.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου
Θεομακάριστε, κεκαθαρμένῃ ψυχῇ, τὸ
ὄντως μακάριον καὶ μόνον ἐράσμιον,
ἀγαπήσας κάλλος, τοῦ Σωτῆρος Ἱερόθεε.

Ἄχραντοις ἐπιβολαῖς, ἐνατενίζων
θεόληπτε, ταῖς νοηταῖς ἀστραπαῖς, τῶν
θείων ἐλλάμψεων, τῆς τούτων μεθέξεως,
καὶ φωτοδοσίας, κοινωνὸς ὥφθης
μακάριε.

Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον
δοξάζομεν, τὸν ὅντας ὅντα Θεόν·
ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, σαρκὶ καθ'
ύπόστασιν, **συνδεδραμηκότα, Παναγία**
Μητροπάρθενε.

Ό Είρμος.

"Ιλάσθητί μου Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου".

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου Ἱχος πλ. δ' Τῇ
ύπερμάχω.**

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν
σε, ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ
ἄρρητα· ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος
ύμνολόγος. Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ.
Ἴερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων
ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν· **Χαίροις**
Πάτερ Θεόσοφε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Δ' τοῦ μηνός Οκτωβρίου, Μνήμη τοῦ
ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου,
Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.**

Στίχοι.

Ἴερόθεος Ἱερώθη σοι πάλαι,
Νῦν δ' αὖ μεταστάς, καὶ συνήφθη σοι
Λόγε.

Ἡοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτῃ Ἱερόθειον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Ἱερομάρτυρος Πέτρου Καπιτωλίων.**

Στίχοι.

Εὕθηκτος ὃν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
Τὸ τοῦ ξίφους εὕθηκτον οὐκ ἔδειλία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγίας
Μάρτυρος Δομνίνης καὶ τῶν θυγατέρων
αὐτῆς Βερίνης, καὶ Προσδόκης.**

Στίχοι.

Τὸ τοῦ ποταμοῦ ὥεῦμα ὥύμμα τρεῖς
κόραι,
Βοιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Αύδακτου, καὶ Καλλισθένης
τῆς αὐτοῦ θυγατρός..**

Στίχοι.

Ξίφει θανὼν, Αὔδακτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῆς καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,
Οὕπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου.**

Στίχοι.

Ἀσκήσεως διῆλθε τὴν στενὴν τρίβον,
Ἀμμοῦν ὁ θεῖος, καὶ τρυφῆς εὔρε πλάτος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τῶν Ἅγιων
Μαρτύρων Φαύστου, Γαΐου, Εύσεβίου,
καὶ Χαιρήμονος τῶν Διακόνων.**

**Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
έλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.**

**Στίχ. Αίνοῦμεν, εύλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

"Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἔξεκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας τούτους ἴδων, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας".

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡ γαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ένδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ένδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ένδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ένδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

‘Ο Είρμὸς.

“Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,

ῶφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν".

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ούρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγίου Ἡχος γ' Ὁ
οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

“Οτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ
καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὥφθη,
σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺν Ιερόθεε
Үμνοις, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.

“Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες

καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αύτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ Θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι
μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αύτοῦ
μόνου.

Ἡ ἔξιμολόγησις αύτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αύτοῦ.
"Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αύτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αύτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις
αύτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ¹
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἴνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αύτοῦ ἐν χορῷ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αύτῷ.

"Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αύτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αύτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ὥρμαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἔλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὅσιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

**Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῷ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ο Αναγνώστης χῦμα τὸ

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.**

**Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.**

**Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.**

**Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.**

**Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.**

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
 καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
 ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
 τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
 Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
 ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
 γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

• **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
 τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
 σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
 σου Ἀγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
 καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς

συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
έγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

**Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα, Ἡχος πλ. δ'.

**Τοῦ Μωϋσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν·** ἐν
αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ
θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ηὔφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εύφρανθείημεν, ἀνθ' ᾧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ᾧν εἴδομεν
κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.

Ἡχος πλ. δ'.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε, τὸ ξύλον τῆς
γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν
φυτῶν, ἡ Ἑκκλησία σου Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα
τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, ἀλλὰ τὸ μὲν
ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ,

τὸ δὲ ἔζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν
Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς
ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τῷ
πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν
τοῦ ἔχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς
οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

**Μαρτυρικὸν, Ἡχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς
καλέσωμεν.**

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως
τῆς ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ
ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι
εύφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἷματα ὑμῶν,
γέγονεν ιάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον,
Ἡχος πλ. δ'.**

Ξύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς
ἐώρακεν ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἄμνάς,
κατεξαίνετο τὰς ὅψεις, καὶ ἐβόα ἐν
κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις
τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς
ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα Θρηνοῦσάν

**σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει
σου.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ φάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Ὕψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
"Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον Τετάρτης. Ἡχος ἀ'.

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου
α'.**

**"Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη,
Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.**

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'.

**Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν
πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἵσον δρόμον τετέλεκας,
Πάτερ Ἱερόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου
δ'.**

**Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ
τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ
πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψε.**

**Άπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὕχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αύτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Ἔφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5: 25-33.**

Ἄδελφοί, οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς
γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
ἡγάπησεν τὴν Ἑκκλησίαν καὶ ἐαυτὸν
παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν
ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ
ὕδατος ἐν βήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν
ἐαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἑκκλησίαν, μὴ
ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν
τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἅμωμος.
Οὕτως ὄφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς
ἐαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἐαυτῶν σώματα.
ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα ἐαυτὸν
ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἐαυτοῦ
σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ
θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν
Ἑκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος
αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν
όστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει

ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. **Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἔνα ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἔαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.**

Ἄλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ'.
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. **"Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.**

Σοφία. **Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.**
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν στ' 46 - 49, ζ' 1.

Εἴπεν ὁ Κύριος· Τί με καλεῖτε, Κύριε Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἢ λέγω; ⁴⁷πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν

τίνι ἔστιν ὅμοιος· ⁴⁸ὅμοιός ἔστιν
 ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς καὶ
 ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον
 ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης
 προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ,
 καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτὴν·
 τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. ⁴⁹ὁ δὲ
 ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἔστιν
 ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν
 γῆν χωρὶς θεμελίου· ἦ προσέρρηξεν ὁ
 ποταμός, καὶ εὔθὺς ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ
 ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δέ
 ἐπλήρωσε πάντα τὰ ρήματα αὐτοῦ εἰς
 τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
 Καπερναούμ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
 καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
- ”Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

**“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

**‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἔκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.**

Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.**

**Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Άγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.**

Αμήν.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Άμήν.

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

‘Ηχος πλ. δ'.

**Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ιεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἔλέησον.

**Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἔλέησον.

**Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ**

Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Ἅγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου,
ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωΐ τό ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. "Οτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καί
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Αντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ό,
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Πρεσβείαις τῶν ἄγιων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθησεται.
Πρεσβείαις τῶν ἄγιων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ό
Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἄγιων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Δόξα. Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Αντιφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
 Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
 ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐν ἔξομολογησει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
 ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. “Οτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ
 Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ

Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγίοις
θαυμαστός,..ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Άπολυτίκιον Τετάρτης. Ἡχος ἀ'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Άπολυτίκιον Ἡχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν
πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν Ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἵσον δρόμον τετέλεκας,
Πάτερ Ἱερόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ ...

Κοντάκιον Ἡχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε,
τῶν τιμώντων σε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις

ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό^{τῶν} Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ^{πάσης} ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὅσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας

Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

“Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

‘Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ’).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

‘Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

‘Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αύτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΗ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Ἔφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5: 25-33.**

Ἄδελφοί, οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναικας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν Ἑκκλησίαν καὶ ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἐαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἅμωμος. Οὕτως ὄφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἐαυτῶν γυναικας ὡς τὰ ἐαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐαυτοῦ γυναικα ἐαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἐαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ’ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἑκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὄστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἑκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἔκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναικα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἐαυτόν, ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ'.

Άναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. **”Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.**

Σοφία. **Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.**
Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν στ' 46 - 49, ζ' 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Τί με καλεῖτε, Κύριε Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἢ λέγω; ⁴⁷πᾶς ὁ ἔρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ⁴⁸ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἴκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς καὶ ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτὴν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. ⁴⁹ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἴκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἦ προσέρρηξεν ὁ

ποταμός, καὶ εύθὺς ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ
ρήγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δέ
ἐπλήρωσε πάντα τὰ ρήματα αὐτοῦ εἰς
τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναούμ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπέρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εύχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἴκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ**

**τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ**

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

΄Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

΄Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἢν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν

ήμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ήμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὄμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.

- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
- Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

”Ελεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
**”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.
”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
”Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἔστι.**

**Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσσανὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἔκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,

Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αύτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αύτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὔχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό' Εξαιρέτως.

**"Αξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἔκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὁρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἱρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἑθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως

κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
Θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν

Θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἄγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αύτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς

έσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἀν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὥσται ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ̄στιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**+ Είρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἅνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου

χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
έλέησον με. (3).**

**Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.**

**Εἰς ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

**Κοινωνικόν.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἄλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμην.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν**

άληθῃ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,

καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.